

til, selv om Jernbanestationen den Gang delvis laa paa Københavns Grund, som den gør det den Dag i Dag. Skellet er, saa vidt jeg ved, det samme nu som den Gang. Man har set paa Hellerup som en Stationsby, der laa paa Københavns Grund, saadan tror jeg, at Forholdet er. Den Gang stredes man ret stærkt her i Folketinget om, hvorvidt det var lige saa dyrt at leve i Hellerup som i København og for Resten ogsaa i Gentofte og Charlottenlund, men det skal jeg ikke komme ind paa nu, men blot sige, at ingen den Gang hævdede, at Hellerup var en Del af København, og at altsaa den samme Lønningssats skulde anvendes i Hellerup som i København og paa Frederiksberg. Det er altsaa noget ganske vilkaarligt, som Administrationen har gjort her. Jernbanernes Centralledelse har resolveret, at Lønningssats a skulde anvendes, og den har faaet Tilslutning fra Finansministeriet. Men det, den manglede, var i Virkeligheden Lovgivningsmagts Tilslutning, for Lovgivningsmagten har ikke ved nogen Lejlighed tidligere godkendt, at naar en Station laa paa Københavns Grund, skulde den regnes lige med København i Henseende til Lønningsvilkaarene.

Jeg gør opmærksom paa dette, fordi jeg synes, det ikke er heldigt at komme ind paa denne Opfattelse. Derimod er det ganske korrekt, at den højtærede Indenrigsminister i Aar søger en Bevilling for Postvæsenets Tjenestemænd i Hellerup, saa at de kunne lønnes efter samme Lønnings-sats som Jernbanens Tjenestemænd, thi deri er jeg enig med den højtærede Minister, at skulle Jernbanens Tjenestemænd lønnes efter Lønningssats a., skulle Postvæsenets og Telegrafvæsenets og overhovedet de 4 Eters Tjenestemænd, som bo i Hellerup, lønnes paa samme Maade. Der er ingen Grund til at gøre Forskel. Jeg har omtalt dette udførligt, fordi jeg mener, at det maa tilkomme Finansudvalget at undersøge dette Forhold. Om man saa skal rette det, nu da det er gjort — efter min Mening galt — bliver en Sag, som senere kan afgøres.

Den højtærede Minister gav mig en Trøst, som han kaldte det, idet han udtalte, at det Kontor, jeg havde kaldt paa til Revision af Lønningerne, allerede paa en vis Maade eksisterer. Det forholder sig saaledes, oplyste Ministeren, at naar man foreslog Forandring i Lønningslove eller ønskede en Afgørelse af tvivlsomme Spørgsmaal vedrørende disse, gik man til Finansministeriet, hvor man havde det største Kendskab til disse Sager. Det er ganske rigtigt,

og det vil i Virkeligheden rette paa en hel Del af de Forhold, som ellers muligvis kunde fremkomme. Men det, jeg kaldte paa, var ikke saa meget Spørgsmaalet om Fortolkning af Etagens Lønningslove. Det, jeg pegede paa, var, at man fra Administrationsgrenene under Kultusministeriet — jeg nævnedes f. Eks. et Forhold ved Polyteknisk Lærestalt og et andet ved Universitetskvæsturen — havde foreslaaet Lønningsforandringer uden Samraad med andre mere kyndige og specielt Finansministeriet. Det var et saadant Kontor, jeg kaldte paa for at undgaa de Forhold, jeg den Gang paa-pegede, ved Universitetskvæsturen, ved Polyteknisk Lærestalt og for Resten ogsaa andre Steder, hvor vedkommende Administrationsgren havde udarbejdet Lønningsforslag, uden at de vare blevne behørig kritiserede, hvorfor man blev nødt til her i Tinget eller i Finansudvalget at ændre disse Forhold. Et saadant Kontor ved jeg ikke, om man kunde indrette, men det kunde vel ordnes saaledes, at Finansministeriet eller det Kontor under Finansministeriet, som befatter sig særlig med Lønningslove, fik Lejlighed til at underkaste ogsaa saadanne Forslag et Gennemsyn, for at man kunde opnaa Overensstemmelse med Lønningerne i andre Eter og i andre Administrationsgrenene i saa høj Grad som muligt. Jeg skal ganske henstille dette til Ministeriet; mine Bemærkninger ramme jo forskellige af dets Medlemmer.

Nørgaard: Der er nogle Enkeltheder, jeg ønsker at omtale med et Par Ord.

Som alle i denne Sal vide, er der i den i Fjor vedtagne Hærløvs en Bestemmelse om, at de værnepligtige, der have faaet tilstrækkelig Uddannelse i Skydning og Gymnastik, enten i en Skytteforening eller paa anden Maade, kunne ved kongelig Anordning faa indtil en Maanedes Nedsættelse i deres Tjenestetid. Denne Bestemmelse har jeg sat ikke saa lidt Pris paa, og jeg har Grund til at antage, at ikke faa andre i denne Sal ogsaa have sat Pris paa den. Under alt det, vi have hørt angaaende Forsvarslovenes Udførelse, har der imidlertid ikke været rørt ved denne Bestemmelse, og jeg har heller ikke af Bladene kunnet spore, om der i det hele tages noget Hensyn til den. Derfor vil jeg rette det Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister, om der er gjort noget Forarbejde til at føre denne Bestemmelse ud i Livet, og om dette Forarbejde er saa vidt fremskredet, at vi snart tør vente at se et Resultat deraf. Efter min Mening